

CIGÁNYFÚRÓ

KISEBREGSZELEMŰ MŰVÉSZETI ÉS KÖZERTZETI FOLYÓIRAT

Ady Endre

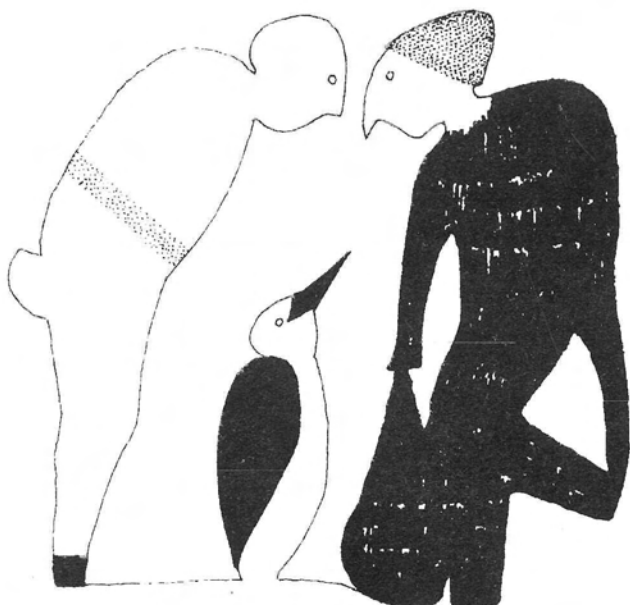
FEKETE VIZEKEN

Ő mondta, Kalksburg fia, hogy kultuszminiszter akar lenni, s csakugyan – vallásügyi miniszter lett. Olyan buzgó, mint egy magát rehabilitálni akaró sátán a pokol előtt. S úgy gyártja a rőfös reformokat, hogy ennek a szónak, a reform szónak, halálisan kell szégyenkeznie. De nem lesz semmi baj mégsem, tudja ő jól, hogy ebben az országban a türelem határtalan. Nemzetiszínű az ostya, göngyölhet bele tehát, amit csak akar. Bevesszük.

Ez az Apponyi jól tudja, hogy mennyit bír Hunnia. Beadja neki pontosan a grammoknak a legtöbbszörét. S ha ezt se okádjuk ki, van neki még néhány furcsa receptje.

A protestánsoknak gyilkos pátens, a zsidóknak sárga folt kell ebben az országban, hogy méregbe jöjjenek. Megkapják, hejh be megkapják, de Apponyi adja. Észre se veszik, örülni és tapsolni fognak neki. Az iskola, a jövőendő Magyarország, oda van dobva...

Budapesti Napló 1907. augusztus 3.

MADAR?

SZERZŐINK:

T. A. Acton
Antal István
Balogh Attila
Bancsok Rudolf
Bodó Sándor
Endródi Szabó Ernő
Eörsi István
Györgydeák György
Halas István
Ernst Jandl
Ladik Katalin
Mózes Attila
Neményi Zsolt
Noszkai Gábor
Petri György
B. R. Shyamala Devi
Tamás Amaryllis
Zsubori Ervin

SZEMELVÉNYEK:

„Egyrésztől mind fontosabbá teszik a hagyományos vezetőket azáltal, hogy – tudatosan elszakítva az ősi tradíciókra visszanyúló helyi, politikai, társadalmi és gazdasági struktúrákhoz fűződő kapcsolataikat – helyet biztosítanak számukra a nemzeti méretű hivatalnoki hierarchiákban, ezáltal helyi zsarnokcskákká téve őket.”

* * *

„Napjaink legalattomosabb maffiózóival azzal zsarolják az egyelőre élőket, hogy halottaik azonosságát elveszik a sírkövel együtt. Hacsak védelmi pénzt nem fizetnek értük...”

* * *

„Kinézek ablakomon, látom a fosszínű fákat, a kutyaszarral hintett járdát, a szélfúttá, ide-oda verődő újságlapot és tudom, itthon vagyok, ó, de kibaszottul itthon vagyok. Ez az én hazám.”